

Nørlund:

Til den højtærede Finansminister skal jeg blot sige, at jeg synes, der kan være Hensyn, som er større end Hensynet til Regeringens Bekvemmelighed med Hensyn til at have Rigsdagen hjemsendt i Sommer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kolbjørn:

Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Generhvervelse af visse i Medfør af Straffelovstillægget angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed frakendte Rettigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3953; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4181).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fr. Dalgaard:

At et Lovforslag som det foreliggende om Tilgivelse til mindre Syndere maatte fremsættes paa et eller andet Tidspunkt, har vel været forudset lige fra Begyndelsen. En saa stor Samling af Forbrydere, som her er Tale om, er en stor Tyngde for Samfundet, naar de efter at have afsonet deres Straf kommer ud i Samfundslivet og paa Grund af Straffens Eftervirkninger, Frakendelsen af en Række Rettigheder, ikke kan komme rigtig i Sving igen. Naar der var Tale om saa mange som her, maatte man — det var ogsaa Tilfældet — fra første Færd regne med, at der efter en Tids Forløb maatte gives en vis Amnesti for de mindre grove Forseelser og Forbrydelser.

Spørgsmaalet er, om Tidspunktet er inde til at give en saadan Amnesti. Person-

lig kunde jeg godt have ønsket, at man havde ventet med at fremsætte et Forslag som dette. Det er jo saadan, at de, der er blevet dømt tidligt, og som nu er ude, saa at sige i samme Øjeblik. Fængselsportene aabner sig for dem til Friheden, kan indtræde, om ikke i alle Rettigheder — hvad Lovforslaget heller ikke tilsigter —, saa dog i en Række af deres tidligere Rettigheder. Det kan godt være, at det maaske er at slippe lidt for nemt. Imidlertid har den højtærede Justitsminister ment, at Tidspunktet var inde; der har ogsaa været ført visse Forhandlinger om selve Princippet i Lovforslaget, forinden det blev fremsat her, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at naar Lovforslaget foreligger, er det ikke vor Hensigt at modsætte os en Lovgivning i Retning af det, Forslaget gaar ud paa.

Om Enkeltheder i Lovforslaget vil der jo blive forhandlet. Jeg gaar ud fra, at man ikke kan lade et Forslag af denne Karakter passere Folketinget, uden at man i en kortere eller længere Udvalgsforhandling ser nærmere paa de enkelte Ting og ogsaa faar de Oplysninger, man maatte ønske. Jeg skal erkende, at der ved den højtærede Justitsministers Forelæggelse af Lovforslaget i Gaar er givet en Række gode Oplysninger, ikke mindst de sidste, hvori Ministeren meddelte, hvor mange Sager der nu er tilbage; naar det ikke engang drejer sig om 500, kan man jo godt forstaa, at der nu fra forskellig Side fremsættes et Ønske om at faa en Afslutning paa de mindre grove Tilfælde. Disse Oplysninger takker jeg for, fordi de er godt gennemarbejdet og meget gavnlige for Rigsdagen at have.

Hvad selve Lovforslaget angaar, tager § 1 Sigte paa en direkte Generhvervelse af Rettigheder, uden at der for den enkelte skal foreligge nogen Aktion. Man sætter visse Grænser, bl. a. med Hensyn til Forbrydernes Art, ved kun at lade Amnestien omfatte de i Henhold til §§ 10 og 16 i Straffelovstillægget straffede, Forhold, som naturligvis i det store og hele ikke kan regnes til de allergroveste, selv om disse Straffebestemmelser kan angaa meget grove Forbrydelser.

Der er imidlertid under Drøftelserne af Spørgsmaalet om hele denne store Samling — det drejer sig om mange Tusinde —, der deltog i selve Krigshandlingerne som tyske Soldater og til en vis Grad som Medlemmer af Korps, navnlig fra sønderjysk Side i Tidens Løb paa forskellig Maa-